

paa Holmen, som afskediges i de første 5 Aar, faa deres Pension beregnet efter den Indtægt, de have, naar de gaa af. Efter Loven af 1876, hvorefter de nu faa deres Pension beregnet, skal Pensionen beregnes efter de foregaaende 5 Aars Gennemsnitsindtægt; men da man i de foregaaende Aar har beregnet Pensionen efter deres da normerede Dagløn, hvor alle de Tillæg, som nu ere gaaede ind i Lønnen, ikke vare med, fik de naturligvis en betydelig lavere Pension, end de med Rette — ganske vist ikke efter Lovens Bogstav — havde Krav paa. Nu er man gaaet til at hjælpe paa dette Misforhold, men for dem, som blive pensionerede i Løbet af de første 5 Aar, klæber der bestandig den gamle Uret ved Forholdet, idet man tager de foregaaende Aar med den lavere Beregning med i Beregningen af Pensionen, saa at den vedkommende ikke kan faa den Pension, han egentlig skulde have. Jeg vil derfor meget henstille, at Udvalget — jeg tror, det kan lade sig gøre her — tilføjer denne Paragraf en Overgangsbestemmelse om, at de faste Folk paa Holmen, der afskediges de første 5 Aar, faa deres Pension beregnet i Overensstemmelse med den Løn, de have, naar de afgaa.

Saa er der et andet Forhold — jeg ved ikke, om det er nødvendigt at sige noget derom, men jeg har talt om det ved Finanslovens 1ste Behandling og vil gerne atter omtale det her. Det er ogsaa en Ting, som kan virke uheldigt. Det er dette, at naar Arbejdere, som i nogle Aar have arbejdet privat paa Holmen, gaa over til at blive faste Arbejdere, kunne de løbe Fare for ikke at faa den Tid, de have tjent som private, medregnet i deres samlede Tjenestetid eller Anciennet, og Pensionen bliver derved mindre. Ogsaa om dette Forhold kunde der maaske indføres en Bemærkning i Lovforslaget. Den højtærede Konseilspræsident, med hvem jeg har talt derom, siger ganske vist, at der er ingen Grund til at nære Spøgelser, da man naturligvis, selv om Lovens strenge Regel paabyder noget andet, kan have Lov til at ordne det paa den lempeligste Maade, og man vil naturligvis ikke stille de faste Folk, der i nogle Aar have tjent privat, daarligere, end man har stillet de private Folk efter den Lov, der er given for dem i Fjor. Saaledes taler den nuværende Konseilspræsident og Forsvarsminister, men der kan komme en anden, der vil se noget anderledes derpaa, og der kan komme en anden Finansminister, som ogsaa vil se anderledes derpaa, og saa ligger man der,

saa kunne vi risikere, at Folk, der have tjent et lige Antal Aar, blive pensionerede under højst forskellige Vilkaar.

Til Slutning har jeg kun en lille Bemærkning at gøre til det samme Lovforslags § 2. Jeg er bleven anmodet af en Klasse militære Embedsmænd om at paatale et formentlig uretfærdigt Forhold, som denne Ændring af Loven af 1876 nu slaar fast. De føle sig brøstholdne derved, og jeg synes, det er med Rette, de udtale sig saaledes, da man, forekommer det mig, i det hele taget har stillet de vedkommende Folk noget ugunstigere, end man stiller de andre, med hvem de i øvrigt ere ligestillede. Den Klasse af militære, jeg her taler om, er Folk, der have staaet i Underofficersklasser, men efterhaanden ere rykkede op i Embeder, som give dem Officerskarakter. Det Arbejde, de udføre, mener jeg paa ingen Maade er ringere eller burde sættes lavere end det Arbejde, som præsteres af Officerer. Tværtimod, jeg mener, at de, som f. Eks. gøre et godt Arbejde i Administrationen og udfolde en Virksomhed der, ere lige saa meget værd som de andre, og for Undermaskinmestres eller Maskinmestres Vedkommende er det jo teknisk Virksomhed, der udfoldes, en Virksomhed, som kræver mindst lige saa store Kvalifikationer som dem, der fordres af en Officer. Derfor synes jeg, at naar Kvalifikationerne ere saa store, er det ganske urimeligt, at man med Hensyn til de Goder, som ellers opnaas af dem, med hvem de ere ligestillede, har stillet disse Folk daarligere. Jeg vilde derfor gerne anbefale, at man i Udvalget ogsaa tog denne Henstilling til Følge. Jeg tror, det kunde være formaalstjenligt, om Udvalget fik i Hænde det Andragende eller det Skriftstykke, som man har leveret mig, og hvori der er gjort fuldkommen Rede for, hvorledes Forholdet virkelig er.

Som det fremgaar af de Bemærkninger, jeg her har fremsat, kan jeg kun anbefale, at disse Lovforslag nyde den hurtigste Fremme. Naar jeg siger disse Lovforslag, er det taget i det store og hele — om Enkeltheder har jeg kun meget begrænset Grund til at udtale mig. I Almindelighed tror jeg, at Lovforslagene ere af en saadan Beskaffenhed, at de bør gennemføres, og hvis de have nogle skjulte Fjender, der i Stilhed ville spænde Ben for dem, vil jeg nødig have, at man skulde sige, at Socialdemokraterne have været blandt disse. Vi ønske at fremme disse Forslag, fordi vi tro, at de Love, som skabe Tilfredshed omkring i Hjemmene,